

A C E linea in alteram partem, quæ *E* scilicet spectat, infinita, itémque *B B* vtraque ex parte immensa: certè si *A C E* circulum describit ab *A* centro lineam secans *B B*, *A C E* linea per *B B* lineam finito tempore feretur. Omne enim tēpus in quo cælum circum medium latum est, finitum dicitur. Id ergo etiam quod detrahitur est, in quo ea linea quæ secabat, ferebatur. Erit igitur principium quoddam, quò primùm *A C E* linea *B B* lineã diuisit, quod fieri non potest. Non ergo quod infinitum est in orbem verti potest. Ita ne mūdus quidem, si immensa esset magnitudine. Atque etiam ex his perspici licet, id quod infinitum sit, ferri non posse. Si enim *A* linea finita sit, quæ propter *B* lineam finitam feratur: necesse erit simul, & *A* à *B*, & *B* ab *A* discedere. Quantum enim altera alteram, tantum hæc etiam illam consequetur. Ac si vtraque è regione feratur, celerius conficientur. Sin autem propter quiescentem alteram altera voluatur, tardius, si modò id quod in orbem fertur, eadem qua prius celeritate moueatur. At illud quidem perspicuum est, fieri non posse, vt linea aut spaciū infinitum finito tēpore conficiatur. In immenso igitur. Hoc enim antè docuimus, cùm de motu disputaremus. Nec verò interest, vtrùm finita propter immensam, an immensa propter finitam feratur. Cùm enim vna præterit alteram, hæc etiam propter illam transit & præterit, peræquè si moueatur, ac si quiescat, neque moueatur: nisi quòd celerius conficietur, si vtraque moueatur. Quãquam nihil obstat, quòd minus interdum ea quæ motu cietur, celerius propter eam quæ quiescit, moueatur, quàm ea quæ è regione moueatur, si modò quis vtramque earum quæ contrario pulsu agitantur tardè ferri faciat: eam autem quæ propter quiescentem, multo illis celerius ferri. Nihil ergo rationem impedit, si alteram propter quiescentem ferri ponamus, quãdoquidem fieri potest, vt linea *A* quæ mouetur, *B* quæ mouetur, tardius prætereat. Si ergo immensum est tempus, quo finita linea quæ mouetur, conficitur, id etiam infinitum sit necesse est, quo infinita per finitam mota est. Ita quod infinitum & immensum est, omnino moueri non potest. Si enim vel quàm minimum moueatur, immensum tempus esse oportebit. Atqui cælum totum circum se torquetur, atque vertitur finito tempore. Ita circum interiorem orbis partē, veluti *A B*, quæ finita est, vertitur. Quod igitur in orbem fertur, in-